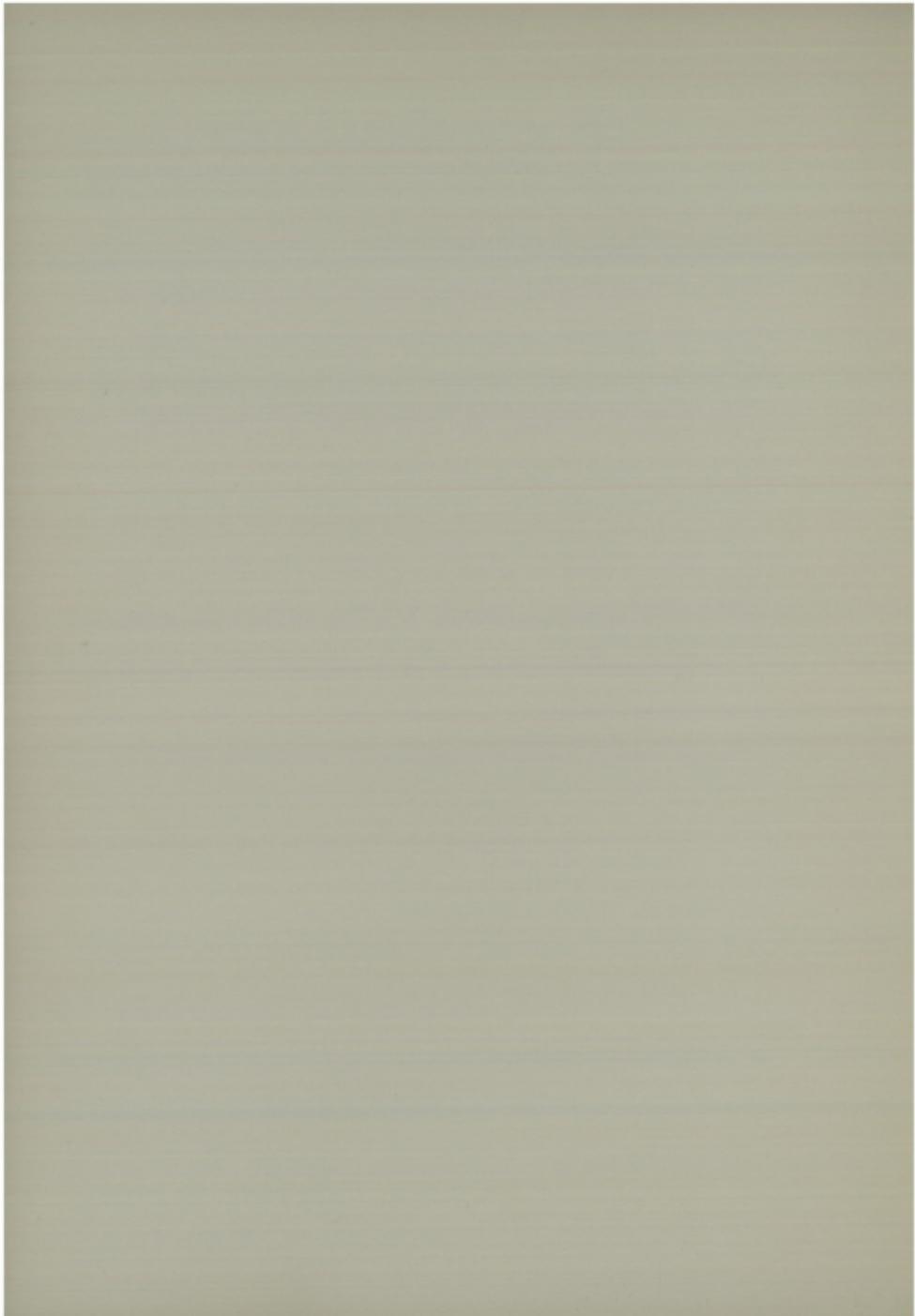

κρατική
ορχήστρα
αθηνών

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ
1972-1973

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΡΦΕΥΣ,,

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16 ΜΑΡΤΙΟΥ 1973

2^Α ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ 21.00'

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ

ΣΟΛΙΣΤ

'Ο διεθνούς φήμης πιανίστας
AGUSTIN ANIEVAS

31^Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1972 - 1973

Η μουσική μπαλέτου «Προμηθεύς» είναι τό πρώτο έργο σκηνικής μουσικής του Μπετόβεν. Γράφτηκε στο χρονικό διάστημα μεταξύ Πρώτης και Δευτέρας Συμφωνίας, πάνω σε λυμπρέττο πού έγραψε διάσημος, στήνη έποχή του, διευθυντής μπαλέτου Σαλβατόρε Βιγκάνο. Η πρώτη παρουσία του έργου αύτού, πού ήταν άφιερωμένο στήν Αύτοκράτερα Μαρία Θηρεσία, έγινε στο Burgtheater τής Βιέννης, στις 18 Μαρτίου του 1801.

Τη Εισαγωγή στὸν «Προμηθέα» είναι τὸ συχνότερα ἐκτελούμενο ἀπόσπασμα ἀπὸ αὐτὴ τὴν μουσικὴν μπαλλέτου. "Υστερὰ ἀπὸ τὸ ἐναρκτήριο Ἀντάτζιο, ἀκούγεται τὸ ἐνεργητικὸ πρῶτο θέμα, τὸ δόποιο ἔχει μεγάλη συγγένεια μὲ ἔκεινο τοῦ Ἀλλέγχρο τοῦ πρώτου μέρους, τῆς Πρώτης Συμφωνίας τοῦ Μπετόβεν. Στήν συνέχεια ἀκούγεται ἔνα μελωδικὸ δεύτερο θέμα, τὸ δόποιο παιζεῖ τὸ δύμποε. Γενικῶς ἡ εισαγωγὴ είναι γραμμένη σὲ φόρμα σονάτας χωρὶς ἀνάπτυξη, ἀλλὰ μὲ μία πλήρη CODA.

«Προμηθεύς»

Εισαγωγή έργ. 43

L. V. BEETHOVEN (1770-1827)

Ο Μπετόβεν σὲ νεαρά ηλικία

AGUSTIN ANIEVAS

Ο Ισπανομεξικανικής καταγωγής πιάνος Agustin Anievas γεννήθηκε στην Νέα Υόρκη. Έσπούδασε πιάνο στο Juilliard School of Music και ξεκίνησε την πρώτη του έμφανση το 1959. Έκερδισε πολλά διεθνή βραβεία, στην Σικάγο, στην Νέα Υόρκη, στους διαγωνισμούς πιάνου των Βρετζελών και τού Μπολτσάνο καθώς και το Α' Βραβείο του διαγωνισμού «Δ. Μητρόπουλος».

Στήν Αμερική συνέπραξε σάν σολλοτ με τις Συμφωνικές Όρχιστρες του Σικάγου, της Βοστώνης, του Πλέιστορχικ και με την Φιλαρμονική της Νέας Υόρκης. Από το 1964 έγκαταστάθηκε μονίμως στην Ευρώπη και έμφανισθηκε στήν M. Βρετανία, Γαλλία, Γερμανία, Αύστρια, Βέλγιο, Ολλανδία, Ελβετία, Ιταλία, Σκανδιναβίκες χώρες, Πορτογαλία και Ισπανία. Έπισης ξέκαμψε πολλές περιοδείες στις χώρες της Λατινικής Αμερικής, στήν Νότιο Αφρική και στήν Αυστραλία.

«Ο Διγενής»

Συμφωνικό ποίημα

Α. ΞΕΝΟΥ (1912)

Ο Άλεκος Ξένος γεννήθηκε στή Ζάκυνθο το 1912 και σπούδασε στό Ωδείον Αθηγών, στήν τάξη θεωρητικών και ένοργανώσεως τού Γ. Σκλάδου. Αρχισε νά συνέτη το 1940. Τό πρώτο έργο του ήταν τό συμφωνικό σκίτσο «Νέοι Σουλιώτες». Άκολούθησαν τά έργα: «Τζαζέλλας συμφωνικό ποίημα (1942), οι συμφωνικές εικόνες «Σαρακατσάνισα» και «Ζωή τού Τσοτάνου» (1943), «Η Λαφίνα» σουλτά γιά Ηγκόρδα (1946) κ.ά.

Έγραψε, έπισης, μουσική σκηνής γιά την τραγωδία τού Σικελιανού «Ο Θάνατος τού Διγενή» (1947), τά συμφωνικά ποιήματα «Διγενής» και «Προμηθέας», έργα γιά πιάνο και βιολί και πολλά τραγούδια.

ΑΛΕΚΟΣ ΞΕΝΟΣ

S. RACHMANINOFF

Το «Ραφωδία σ' ένα θέμα του Παγκανίνι» είναι ένα άπό τα τελευταία έργα του Ραχμάνινοφ. Η πρώτη έκτέλεση του έργου αυτού δόθηκε στήν Βαλτιμόρη των ΗΠΑ στις 7 Νοεμβρίου 1934, με σολιστ τὸν συνθέτη και διευθυντὴ δρχήστρας τὸν

Τὸ συμφωνικὸ ποίημα «Ο Διγενῆς» παίχθηκε γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὴν Συμφωνικὴ Ὁρχήστρα τοῦ EIPR τὸ 1952, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Ἀνδρέα Παρίδη. Ο τίτλος ποὺ δίνει ὁ συνθέτης στὸ έργο αὐτὸν είναι καθαρὰ συμβολικός: θέλει νὰ παραστήσῃ τὸ ἀδάμαστο τῆς ἐλληνικῆς ψυχῆς.

Ο Διγενῆς είναι τὸ σύμβολο τῶν διαρκῶν ἀγώνων καὶ ἔξορμήσεων τῆς φυλῆς, ποὺ ἐμφανίζεται πάντοτε στὶς κρίσιμες στιγμὲς καὶ δημιουργεῖ ἐποποίες. Αὐτὸν τὸν ἡρωϊκὸ χαρακτῆρα ἐπιζητεῖ νὰ ἀποδώσῃ μὲ τοὺς ἤγους τὸ συμφωνικὸ ποίημα τοῦ Α. Ξένου, τὸ διόποιο είναι γραμμένο σὲ φόρμα ἀνεπτυγμένης σονάτας.

Ραφωδία σ' ένα θέμα
τοῦ Παγκανίνι γιὰ πιάνο
καὶ ὄρχήστρα ἔργ. 43
S. RACHMANINOFF (1873-1943)

Λεοπόλδο Στοκόφσκι. Η Ραφωδία ἀποτελεῖται ἀπὸ ένα πρελούδιο, 24 παραλλαγὲς καὶ τὸ φινάλε. Ἀξίζει νὰ προστεθῇ διτὶ τὸ έργο αὐτό, μέχρι καὶ τὴν 18η παραλλαγὴ, προσαρμόσθηκε σὲ μπαλλέτο μὲ χορογραφία Φοκίν, τὸ διόποιο χορεύτηκε ἀπὸ τὰ Ρωσικὰ μπαλλέτα στὸ Λονδίνο τὸν Μάρτιο τοῦ 1939.

Τὸ θέμα τῆς Ραφωδίας είναι παρέμονο ἀπὸ τὸ εἰκοστὸ τέταρτο καπρίτσιο γιὰ διολὶ τοῦ Παγκανίνι. Βασισμένοι πάνω στὸ ίδιο αὐτὸ θέμα δ Σούμαν (1833), δ Λίστ (1838) καὶ δ Μπράμς (1862 - 1863) είχαν, πρὶν ἀπὸ τὸν Ραχμάνινοφ, γράψει έργα γιὰ πιάνο. Στὴν Ραφωδία δ συνθέτης συνεδύσας τὸ θέμα τοῦ Παγκανίνι, μὲ ἐκείνο τοῦ «Dies irae» δίνοντας ἔτσι στὸ σύνολο ἔνα χαρακτῆρα ὑποβλητικοῦ.

Στὶς περισσότερες ἀπὸ τὶς παραλλαγὲς είναι ἔντονο τὸ δεξιοτεχνικὸ στοιχεῖο. Ανάμεσα στὶς ὡραίστερες σελίδες τοῦ έργου περιλαμβάνεται ἡ ἔδδομη παραλλαγὴ μὲ τὸ θέμα τοῦ «Dies irae», ἡ ἐνδεκάτη μὲ τὸν ἔξατο λυρικὸ χαρακτῆρα καὶ ἡ δωδεκάτη μὲ τὴν ἡρεμηνὴ μελαγχολικὴ ἀτμόσφαιρα. Ἀξίζει ἀκόμη νὰ σημειωθῇ τὸ λυρικὸ θέμα τῆς 18ης παραλλαγῆς ποὺ ἐκθέτει στὴν ἀρχὴ τὸ πιάνο καὶ ἐπαναλαμβάνει ἀργότερα ἡ ὄρχήστρα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1. « Προμηθεὺς »
Ελασγωγή ἔργ. 43	L. V. BEETHOVEN
2. « Ό Διγενής »
Συμφωνικό ποίημα	A. ΞΕΝΟΥ
3. Ραψωδία σ' ἓνα θέμα τοῦ Παγκανίνη
γιὰ πιάνο καὶ ὁρχήστρα ἔργ. 43	S. RACHMANINOFF

Σολίστ: AGUSTIN ANIEVAS

Διάλειμμα 10'

4. Συμφωνία δρ. 4
σὲ Μι ἐλάσσονα ἔργ. 98	J. BRAHMS

Διευθυντής Ορχήστρας: ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ

Πιάνο Συναυλίας: Steinway & Sons
 Χορδιστής πιάνου: Ιωσήφ Φερτίγκος

Συμφωνία άρ. 4

σε Μι έλάσσονα έργ. 98

J. BRAHMS (1833-1897)

I. Allegro non troppo

II. Andante moderato

III. Allegro giocoso

IV. Allegro energico e passionato

Η Τετάρτη Συμφωνία είναι ή τελευταία τοῦ Μπράμς. Ἀρχισε νὰ γράφεται ἀμέσως μετὰ ἀπὸ τὴν διλοχήρωση τῆς Τρίτης Συμφωνίας καὶ τελείωσε τὸ καλοκαῖρι τοῦ 1885. Τὸ ἔργο παιχθῆκε, γιὰ πρώτη φορά, στὶς 25 Ὁκτωβρίου 1885 στὸ Μάινιγκεν, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ συνθέτη σημειώνοντας καταπλήκτικὴ ἐπιτυχία. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἦταν τόσο μεγάλος σ' αὐτὴ τὴν πρώτη ἐκτέλεση, ὅπετε τὸ τρίτο μέρος τῆς Συμφωνίας παιχθῆκε δύο φορές.

Η Τετάρτη Συμφωνία, ἔργο τῆς ὥριμοτητος τοῦ Μπράμς, δὲν ἔχει τὸν ἀγωνιστικὸ χαρακτῆρα τῆς Τρίτης. Ἐδῶ κυριαρχεῖ περισσότερο ἡ φιλοσοφικὴ διάθεση καὶ αὐτὸς ἵσως είναι ὁ λόγος γιὰ τὸν δόποιον ἡ Συμφωνία αὐτὴ χαρακτηρίζεται ἀπὸ πολλοὺς σὰν «Ἐλεγειακή». Στὸ πρώτο μέρος, χωρὶς καμιὰ εἰσαγωγὴ, τὰ διοικιὰ ἐκθέτουν τὸ κύριο θέμα μὲ τὴν μελαγχολικὴ μελωδία του.

Τὸ θέμα αὐτὸ μαζὲν μὲ ἔνα ἄλλο, περισσότερο ἐνεργητικό, ἀποτελοῦν τὰ διασκιάστοιχεία τοῦ πρώτου μέρους. Τὸ δεύτερο μέρος διαχρίνεται γιὰ τὴν ποιητικὴ του ἀτμόσφαιρα. Ἡ ἐναρκτήρια μελωδία ποὺ ἀκούγεται ἀπὸ τὰ κόρνα καὶ τὰ ἔυλινα ἔχει ἀρχαϊκὸ χαρακτῆρα.

Σὲ ἕντονη ἀντίθεση μὲ τὸ δεύτερο ορίσκεται τὸ τρίτο μέρος τῆς Συμφωνίας μὲ τὸν λαμπερὸ γιορταστικὸ του χαρακτῆρα.

Τὸ φινάλε είναι ἔνα κομμάτι μοναδικῆς

J. BRAHMS

τέχνης μέσα στὴν συμφωνικὴ φιλολογία, μὰ chaconne μὲ τρίαντα δύο παραλλαγὲς. Σχετικὴ μὲ τὴν «πασσακάλια ἡ chaconne είναι παλὴν φόρμα ἐνὸς κομματιοῦ ἐνργανῆς μουσικῆς, στὸ δόποιο, πάνω στὸ λεγόμενο μπάσσο (BASSO OSTINATO) ἀναπτύσσονται πολλὲς παραλλαγὲς. Τὸ θέμα τοῦ ἀσυνήθιστου αὐτοῦ φινάλε τῆς Τετάρτης Συμφωνίας ἀποτελεῖται ἀπὸ ὅκτω ἀργές συγχορδίες ποὺ ἀντηγοῦν ἐπιβλητικά.

Ο Μπράμς δέδαια ἀπομακρύνεται λίγο ἀπὸ τὴν αὐστηρὴ φόρμα τῶν παραλλαγῶν καὶ δὲν κάνει κατάχρηση τοῦ ἐμμόνου μπάσσου. Στὴν δωδέκατη παραλλαγὴ τὸ θέμα μεταβάλλεται σὲ ἔνα εἶδος ὑποδηματικῆς σαραπάντας. Γενικά, τὸ τέταρτο μέρος τῆς συμφωνίας αὐτῆς δίνει στὸν συνθέτη τὴν εὐκαρία νὰ ἀναπτύξῃ δῆλη τὴν τέχνη του στὴν πολυφωνία καὶ τὴν ἐνορχήστρωση.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΖΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΑ ΠΙΚΟΥΛΑΣ

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΕΞΑΡΧΩΝ: ΤΑΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Μιχαήλ Σέμαρης
Δημήτριος Βράσκος
Παντελής Δεσποτίδης
Ελφήνη Δρακοπούλου
Τσάννης Ζαραλής
Κωνσταντίνος Καθάκος
Χριστόδουλος Κεραλάς
Κωνσταντίνος Μαργαζιώτης
Σταύρος Μαργαρίτης
Σοφοκλής Πολίτης
Κωνσταντίνος Σπέττας
Δημήτριος Σεϊράς
Γεώργιος Σταλήμερος

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Σπυρίδων Τόμπρας
Βύζων Καψήλης
'Ανδρέας Καραμασίνας
'Αλκμήνη Κλημοπούλου
'Αναστασία Μαροή
Αικατερίνη Μπατζάκη
Κωνσταντίνος Παπαστάμουν
Σπυρίδων Στεφανίου
'Αγγελος Τζιμόπολης
Σωτήριος Τσούτσος
Μιχαήλ Χριστοδούλου
Νατάσσα Μανδίκου

ΒΙΟΛΑΙ

Γεώργιος Πουμπουρίδης
Τσάννης Βατικιώτης
Τσάννης Γιαλούρης
Νικόλαος Κάρδαρης
Γεώργιος Κινδύνης
Μαρία Παναγοπούλου
'Ελένη Παρουσιάδουν
'Αθηναγόρας Πανιάδης
Αικατερίνη Χαλκούτσακη
Βασιλείος Γιαταλάκης
Κυριάκος Πάτρας

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΑ

Σωτήριος Ταχιάτης
Γεώργιος Κοφίνος
Κωνσταντίνος Βλαχάρουλος
Μαρία Κόκκινη - Κάψωφη
'Αναστάσιος Κυπρασίς
Κωνσταντίνος Κήρου
Γεώργιος Κατσικάκης
Παναγώτης Μαρμαρόδης
Κοσμής Μπενετάτος
Αιμίλιος Σασαρώλης

ΒΑΘΥΧΟΡΔΑ

'Αλέξανδρος Τζουμάνης
'Ανδρέας Ροδουσάκης
Παναγώτης Τσάννην
'Αναστάσιος Κατσιφέρης
Χαράλαμπος Μαρκογιαννάκης
Ειάγγελος Μαρκογιαννάκης
'Ανδρέας Συφογιαννάκουλος
Σάβδας Χατζησεάδης

ΦΛΑΟΥΤΑ

Ούρης Ρύτμαν
Στυρίδων Ρέγγιος
'Ιωάννης Παπαζήσης
Νικόλαος Τσιλιμπάρης

ΟΜΠΟΕ

Κλαύδιος Σιελέ
Ειάγγελος Χριστόπουλος
'Ηλίας Νέτσης
Δημήτριος Κουμπής

ΑΙΓΓΑΙΚΟΝ ΚΟΡΝΟ

'Ηλίας Νέτσης

ΚΛΑΡΙΝΟ ΜΠΑΣΣΟ

Θεόφιλος Καρδάμης

ΚΛΑΡΙΝΑ

Χαράλαμπος Φαραντάτος
Νικόλαος Γκίνος

'Ιωάννης Κοντογιώργης
Θεόφιλος Καρδάμης

ΦΑΓΚΟΤΑ

Χρήστος Κακαρούγκας
Δημήτριος Πουλής
Σπύρος 'Αργυρόπουλος
Χριστόφορος Βρανίκας
Κωνσταντίνος Σαμούλης

KOPNA

Νικόλαος Κορατζίνος
Νικόλαος Παπαδόπουλος
Κωνσταντίνος Τζαφέστας
Γεώργιος Μπότας
Τρύφων Τζαφέστας
Σπύρος Χιτέρης
'Αδαμάντιος Καραγιάννης
'Άντρωνις Κουφούλης

ΤΡΟΜΠΕΤΤΕΣ

Κωνσταντίνος Καρωάτης
Δημήτριος Κάφηρης
Σταύρος Βοΐσης
Βασιλείος Παναγιωτόπουλος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Διονύσιος Πυλαρίνδης
Νικόλαος Κοσκινᾶς
Σταύρος Βάγιας

ΤΟΥΜΠΑ

Νικόλαος Δημαρόγκωνας

ΤΥΜΠΑΝΑ

'Αλέξανδρος Συμεωνίδης

ΑΡΠΑ

Πολυχόρδης Σοφρᾶς

ΠΙΑΝΟ

Κωνσταντίνος Κυθωνιάτης

ΚΡΟΥΣΤΑ

Χαράλαμπος 'Αργυρόπουλος

'Εμμανουήλ Νομικός

ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1973

17^η ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΟΡΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ 11.00' π. μ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΩΡΑΦΑΣ

ΣΟΛΙΣΤ

ΛΙΛΑ ΛΑΛΑΟΥΝΗ (πιάνο)

ΑΙΓΑΙΟΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1. Ma Mère l' Oye
Σουτά	M. RAVEL
2. Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα άρ.3
σε Ρέ ελάσσονα έργ. 30	S. RACHMANINOFF
3. Συμφωνία άρ. 5
σε Ρέ μεζόνα έργ. 107
(Της Μεταρρυθμίσεως)	F. MENDELSSHON

ANAKO INΩΣΙΣ

Την προσεχή Κυριακή 18 Μαρτίου ώς και την μεταπροσεχή 25 τρ. μηνός, η Κρατική 'Ορχήστρα 'Αθηνῶν δὲν θὰ δώσῃ συναυλίας.

